

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/10/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200025
Dátum vydania rozhodnutia: 23. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:2020200025.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ U. T., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, XXX XX I., 2/ D. T., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, XXX XX I., spoločne právne zastúpení: Advokátska kancelária Krahulec, s.r.o., Hlavná 25, Trnava, IČO: 36 858 960, proti žalovanému: Okresnému úradu Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, Kollárova 8, Trnava, IČO: 45 013 641, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ X. O., nar. XX.XX.XXXX, N. Č.. XXX, XXX XX U. (sťažovateľ 1/), 2/ G.. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, N. Č.. XXX, XXX XX U. (sťažovateľ 2/), sťažovateľ 1/ a 2/ spoločne právne zastúpení: JUDr. Ľudovít Surma, advokátska kancelária, Halenárska 7, 917 01 Trnava, IČO: 50 120 671, 3/ Y. W., nar. XX.XX.XXXX N. XXX/XXA, XXX XX I., 4/ G.. U. W., nar. XX.XX.XXXX, N. XXX/XXA, XXX XX I. a 5/ H. O., X. XXX/XX, XXX XX I., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT- OVBP2-2019/030472/Bo zo dňa 18. novembra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/15/2020-85 zo dňa 11. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Žalobcom sa p r i z n á v a voči ďalším účastníkom konania 1/ a 2/ (sťažovateľom) právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Žalovanému a ďalším účastníkom konania sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 20S/15/2020-85 zo dňa 11. novembra 2020 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-TT- OVB2-2019/030472/Bo zo dňa 18.11.2019 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - obce Cífer (ďalej aj ako „stavebný úrad“)

č. Výst. CIF-353/2017/Rá-658 zo dňa 21. júna 2019 (v znení opravy vykonanej listom

č. Výst. CIF - 353/2017/Rá-715 zo dňa 08. júla 2019) (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) povoľujúce na návrh sťažovateľov podľa § 68 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v platnom znení (ďalej len „stavebný zákon“) zmenu stavby pred jej dokončením spočívajúcu v zmene funkcie pôvodného objektu dvojgaráž na využívanie ako stolárska dielňa na kompletovanie nábytku v malosériových množstvách z už predom naformátovaných a olepených dielcov s ABS hranami.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že právo žalobcov vznášať námietky a pripomienky v pôvodnom stavebnom konaní bolo zásadne determinované skutočnosťou, že predmetom tohto konania bol rodinný dom s dvojgarážou, nie stolárska dielňa, preto bolo dôvodné ich argumentácii v konaní o povolení zmeny stavby

pred jej dokončením venovať zvýšenú pozornosť a dôsledne sa ňou zaoberať, čo však správne orgány oboch stupňov vo veci zjavne opomenuli, keď napriek nespornej skutočnosti, že sa stavba má užívať ako prevádzkareň, v stavebnom konaní neskúmali účinky budúcej prevádzky z hľadiska požiadaviek týkajúcich sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, ako im to ukladá ustanovenie § 62 ods. 1 a 2 stavebného zákona.

3. Správny súd tiež poukázal na to, že sa správne orgány oboch stupňov navyše dostatočne nevysporiadali ani so základnou otázkou, či stavba vo svojej novej funkcii stolárskej dielne, je v súlade s územným plánom obce Cífer.

4. Krajský súd zdôraznil, že správne orgány sa pri skúmaní súladu stavby s územným plánom ani okrajovo nezaoberali nezávadnosťou prevádzky a absenciou jej negatívnych vplyvov na životné prostredie a funkciu bývania sa správny orgán a v tejto súvislosti neuviedli akékoľvek svoje zistenia. Rovnako nebola správnymi orgánmi preukázaná tvrdená doplnková funkcia, t.j. absentovalo vysvetlenie, ako funkciu bývania v rodinnom dome stolárska dielňa doplní, akými úvahami, prípadne aplikáciou ktorých ustanovení zákona k tomu správny orgán dospel. Krajský súd poukázal na to, že stavebný zákon v ust. § 139b ods. 7 ako stavby doplnkovej funkcie príkladmo uvádza kôlne, pracovne, letné kuchyne, prístrešky, zariadenia na nádoby na odpadky, stavby na chov drobného zvieratstva, sauny, úschovne bicyklov a detských kočíkov, čakárne a stavby športových zariadení, pri ktorých je zjavná ich doplnková funkcia pre stavbu na bývanie.

5. Podľa krajského súdu je správna argumentácia žalobcov ustanovením § 45 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška č. 532/2002 Z.z.“), z ktorého vyplýva nedôvodnosť spájania stavby slúžiacej na podnikanie s doplnkovou funkciou pre rodinný dom, rovnako

ako ich argumentácia týkajúca sa nedostatku relevancie projektovej dokumentácie konštatujúcej práve namietanú doplnkovú funkciu prevádzky k hlavnej funkcii bývania,

a jej nezávadnosť vo vzťahu k životnému prostrediu, ktorú žalovaný nespochybnil napriek tomu, že podľa stanoviska Technickej inšpekcie, a.s. uvedeného v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu odkazuje na viacero neplatných právnych predpisov.

6. Krajský súd poukázal aj na to, že správne orgány v prospech stavebníkov posudzovali aj stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave zo dňa 18.01.2019, podľa ktorého úrad nemal k dispozícii údaje o klasifikácii územia v územnom pláne obce a k predloženej

dokumentácii nemal pripomienky iba za predpokladu, že zriadenie stolárskej dielne je v súlade s územným plánom obce.

7. Rovnako sa podľa krajského súdu žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s dôkazmi predloženými odvolateľmi žalobcami - zvukovými záznamami, ktoré by podľa nich mali preukazovať prekročenia povolených limitov hluku, hoci na strane druhej konštatovanie žalovaného, že odvolatelia nepredložili dôkaz preukazujúci nimi predpokladaný negatívny dopad na funkciu bývania a rozpor so záujmami chránenými osobitnými predpismi, svedčí o nezákonom prenesení dôkazného bremena z navrhovateľov zmeny stavby vo vzťahu k preukázaniu nezávadnosti prevádzky na iného účastníka správneho konania vo vzťahu k preukázaniu, že prevádzka závadnou bude.

8. Krajský súd konštatoval, že žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s celým rozsahom argumentácie žalobcov, nezrejmil, ako vyhodnotil nimi predložené dôkazy, resp. prečo ich nevyhodnocoval a neprihliadal k nim, zrozumiteľne nevysvetlil, akými úvahami sa riadil a ako v súvislosti s posudzovaním vplyvu prevádzky stolárskej dielne na životné prostredie a hlavnú funkciu bývania v danej lokalite vyhodnocoval stanoviská dotknutých orgánov, z ktorých pri rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak neposkytuje odpovede na zásadné otázky konania o povolení zmeny stavby pred jej dokončením, čím nespĺňa požiadavky kladené na ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku a súčasne porušuje jedno zo základných procesných práv účastníka, ktorým je právo na zrozumiteľné, presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia s náležitostiami stanovenými zákonom.

9. O trovách rozhodol krajský súd tak, že žalobcom priznal právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanému priznal podľa § 167 ods. 1 SSP. Ďalším účastníkom konania súd právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na skutočnosť, že im v tomto konaní ani žiadne trovy nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

10. Proti napadnutému rozsudku podali ďalší účastníci konania 1/ a 2/ v pozícii sťažovateľov (ďalej len „sťažovatelia“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP, v ktorej navrhli, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. V súvislosti s dôvodom kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP sťažovatelia argumentovali najprv tým, že nosnú námietku, ktorou sa zaoberal krajský súd, týkajúcu sa hluku v dôsledku stavby, žalobcovia nevzniesli v koncentračnej lehote určenej v predmetnom konaní, t.j. do 28.11.2018.

12. Sťažovatelia zdôraznili, že nežiadali o užívanie stavby ako prevádzkarne na podnikanie, hoci sa malo jednať o stolársku dielňu. Z uvedeného dôvodu nemal byť krajským súdom aplikovaný § 62 ods. 2 stavebného zákona, preto nebol podľa sťažovateľov stavebný úrad povinný vykonať dokazovanie ohľadom skúmania účinkov budúcej prevádzky ani nebol povinný v tomto smere odôvodňovať svoje rozhodnutie. Argumentovali tým, žalovaný ani stavebný úrad nepochybili, keď sa nezaoberali ani okrajovo nezávadnosťou vplyvov navrhovaného zariadenia remesiel na životné prostredie, nakoľko mali v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 preskúmať, či dokumentácia, nie prevádzka, spĺňa požiadavky verejných záujmov. Podľa sťažovateľov z obsahu predloženej dokumentácie vyplýva, že navrhovaná zmena stavby nebude mať vplyv na okolie a že zmenou stavby nie sú ohrozené záujmy chránené dotknutými orgánmi a právnym poriadkom. Napadnuté rozhodnutie podľa sťažovateľov obsahuje nosné dôvody a úvahy, ktoré viedli žalovaného k jeho vydaniu, t.j. obsahuje dostatok dôvodov.

13. Napokon sa sťažovatelia ohradili voči tomu, že krajský súd poukázal na § 45 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., z ktorej vyvodil nedôvodnosť spájania stavby slúžiacej na podnikanie s doplnkovou funkciou pre rodinný dom, avšak zo znenia príslušnej vyhlášky, konkrétne spojky „alebo“ vyplýva, že k pozemku rodinného domu sa môže umiestniť aj drobná a jednoduchá stavba, ktorá slúži na

podnikanie. Podľa sťažovateľov ani územný plán obce Cífer nevyklučuje umiestnenie predmetnej jednoduchej stavby, stolárskej dielne.

14. K dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP sťažovatelia uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za vnútorne rozporný a zmätočný. V tejto súvislosti poukázali na to, že krajský súd v odseku 54 pri obsahu spisu neuvádza zvukové nahrávky, ale v odseku 67 vytýka žalovanému, že sa s nimi nevysporiadal. Zmätočne podľa sťažovateľov vyznieva aj argumentácia krajského súdu, že je absurdné, že správne orgány posudzovali v prospech stavebníkov stanovisko dotknutého orgánu, ktorý vyjadril súhlas za predpokladu, že zriadenie stolárskej dielne je v súlade s územným plánom, nakoľko oba správne orgány dospeli k záveru, že zmena stavby je v súlade s územným plánom. Krajský súd však nezrušil napadnuté rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ale z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Napokon sa sťažovatelia ohradili voči argumentácii krajského súdu, ktorý v odseku 64 uviedol, že stanovisko Technickej inšpekcie, a.s. uvedené v prvostupňovom rozhodnutí odkazuje na viacero neplatných právnych predpisov, avšak v odseku 42 uviedol, že táto dokumentácia bola nanovo upravená o nové právne predpisy.

15. Sťažovatelia tiež namietali, že správny súd sám nevykonal dokazovanie dohľadom zvukových nahrávok. Podľa sťažovateľov je zrejmé, že správny súd prihliadol na dôkaz (zvukové nahrávky), ktorý nebol vykonaný v administratívnom konaní, ani na pojednávaní. Sťažovateľ sa nemali možnosť k tomuto dôkazu vyjadriť a v napadnutom rozsudku správny súd neuviedol, čo vyvodil z tejto nahrávky.

16. Rovnako sťažovatelia namietali, že sa krajský súd sa v napadnutom rozsudku odchýlil od žalobných dôvodov, keď žalobcovia žiadali zrušiť napadnuté rozhodnutie ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nie pre nedostatok dôvodov, ako uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku.

17. Žalobcovia vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 26.04.2021 navrhli kasačnú sťažnosť zamietnuť. Uviedli, že podľa nich vyrovnanie sa správnych orgánov s námietkou hluku nebolo pre napadnutý rozsudok nosné a že sťažovatelia na možný hluk stolárskej dielne poukazovali už skôr, preto bola dodržaná koncentračná zásada. Rovnako poukázali na zásadu materiálnej pravdy, čo zodpovedá povinnosti správneho orgánu zistiť v konaní úplne a presne skutočný stav veci.

18. K argumentácii, že sťažovatelia nežiadali o užívanie zmeny stavby ako prevádzkarne na podnikanie žalobcovia uviedli, že stolárska dielňa nemusí vždy slúžiť na podnikanie, môže slúžiť aj na uspokojovanie potrieb vlastníka, avšak v prejednanom prípade je podľa žalobcov zjavný zámer používať stolársku dielňu na podnikanie. To podľa sťažovateľov vyplýva jednak z predloženej dokumentácia a jednak z toho, že sťažovateľ 1/ je podnikateľ, živnostník s predmetom podnikania „stolárstvo“. Neoznačenie účelu prevádzky v žiadosti o zmenu stavby, nie je pre správne orgány podľa žalobcov záväzná, nakoľko to je zrejmé, že stavba má slúžiť na podnikanie. Rovnako zo sprievodnej správy k projektovej dokumentácii, ako aj zo str. 12 napadnutého rozhodnutia je uvedené, že sa jedná o prevádzku stolárskej dielne. Preto žalobcovia súhlasia s názorom správneho súdu, že správne orgány pochybili, keď neaplikovali § 62 ods. 2.

19. Podľa žalobcov nemôžu správne orgány nekriticky prijímať závery z predloženej dokumentácie a že súhlasné stanoviská dotknutých orgánov nepreukazujú popretie negatívneho dopadu na funkciu bývania, len súlad niektorých chránených záujmov, napr. ochrana životného prostredia, alebo konštatujú stav vo vnútri prevádzky bez toho, aby sa zaoberali vplyvu na vonkajšie prostredie. Žalobcovia majú za to, že preukázali, že stolárska dielňa nie je dostatočne odhlučnená.

20. K námietke sťažovateľov, že krajský súd nevykonal dokazovanie, žalobcovia uviedli, že v zmysle § 120 správny súd môže sám vykonať dokazovanie, ak to považuje za nevyhnutné. Ak mal správny súd dostatok iných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nemusel vykonávať dôkazy. Žalobcovia tiež poukázali na stanovisko Úradu verejného zdravotníctva SR zo dňa 07.11.2019, ktoré tiež poukazuje na potrebu skúmania negatívneho vplyvu na životné prostredie v dôsledku hluku, s ktorým sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal.

21. K argumentácii sťažovateľov, v ktorom poukázali na ustanovenie na § 45 ods. 4 Vyhlášky č. 532/2002 Z.z., z ktorej krajský súd vyvodil nedôvodnosť spájania stavby slúžiacej na podnikanie s doplnkovou funkciou pre rodinný dom, žalobcovia uviedli, že práve správne orgány svoje rozhodnutia založili na tom, že stolárska dielňa tvorí doplnkovú funkciu k hlavnej funkcii bývania. Krajský súd správne na tieto nelogické závery poukázal.

22. Podľa žalobcov napadnutý rozsudok nie je zmätočný, keď poukazuje na nedostatok dôvodov administratívnych rozhodnutí, ktoré sa nevysporiadali so základnou otázkou, či stolárska dielňa je v súlade s územným plánom. Rovnako zmätočné nie je ani poukazovanie na to, že pôvodne bola v projektovej dokumentácii uvedená neplatná právna úprava, hoci tento nedostatok bol napravený, nakoľko to vyvoláva pochybnosti o kvalifikovanosti projektanta.

23. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

24. Prejednávaná vec bola dňa 30.09.2021 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn. 4Svk/10/2021.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil následný skutkový stav. Obec Cífer ako stavený úrad vydala dňa 18.12.2017 rozhodnutie č. Výst.CIF-353/2017/Ge-701 o povolení zmeny stavby pred dokončením. Voči uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia dňa 08.01.2018 odvolanie zo dňa 05.01.2018, ktoré doplnili dvoma dodatkami zo dňa 09.01.2018, v texte ktorých je uvedené, že ako prílohu prikladajú USB kľúč so zvukovými dôkazmi z pílenia na predmetnej stavbe, pričom k jednému dodatku zo dňa 09.01.2018 je pripojený jeden USB kľúč, ktorého obsah kasačný súd neverifikoval. Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2018/019011/Bo zo dňa 25.06.2018 zrušil rozhodnutie stavebného úradu č. Výst.CIF-353/2017/Ge-701 zo dňa 18.12.2017 z dôvodu, že stavebný úrad neoznámil začatie predmetného konania účastníkom konania.

27. Stavebný úrad následne zaslal účastníkom konania oznámenie zo dňa 05.11.2018 o začatí konania o zmene stavby pred jej dokončením a pozvaním na ústne pojednávanie. Dňa 28.11.2018 sa konalo ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, pričom do zápisnice z tohto pojednávania je zrejmé, že žalobcovia odovzdali svoje písomné námietky. V zmysle uvedených námietok, ktoré boli stavebnému úradu doručené dňa 28.11.2018 vyplýva, že žalobcovia namietali negatívny dopad stolárskej dielne na funkciu bývania, nesúlad rozhodnutia s územným plánom obce Cífer to, že stolárska dielňa sa nachádza 1 meter od ich pozemku, že stavba nie je odhlučnená, nie je vybudovaná protihluková stena

a že odsávacie zariadenie je ďalším zdrojom hluku (str. 4). Dňa 11.12.2018 požiadal stavebný úrad Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave o posúdenie súladu navrhovanej stavby so záujmami chránenými zákonom č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v platnom znení (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z.z.“). Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave sa dňa 18.01.2019 vyjadril tak, že stolárska dielňa spĺňa požiadavky zákona č. 355/2007 Z.z. a nariadenia vlády č. 391/2006 Z.z. SR o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na pracovisko

a že za predpokladu, že zriadenie stolárskej dielne je v súlade s územným plánom obce, nemá pripomienky k predloženej dokumentácii.

28. Dňa 29.01.2018 vydal stavený úrad rozhodnutie č. Výst.CIF-353/2017/Rá-46 o povolení zmeny stavby pred dokončením. Voči uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia dňa 21.02.2019 odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2019/019011/Bo zo dňa 26.04.2019 zrušil rozhodnutie stavebného úradu č. Výst.CIF-353/2017/Rá-46 zo dňa 29.01.2018 z dôvodu, že stavebný úrad nedal možnosť účastníkom konania, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k všetkým podkladom rozhodnutia, konkrétne ku stanovisku Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave sa dňa 18.01.2019.

29. Po oboznámení sa splnomocnenej zástupkyne žalobkyne 2/ s podkladmi rozhodnutia vydal stavený úrad dňa 25.06.2019 prvostupňové rozhodnutie, ktorým povolil sťažovateľom zmenu stavby stolárska dielňa na pozemku register „C“ parc. č. XX/X v katastrálnom území U. v obci I.. Stavebný úrad v prvostupňovom rozhodnutí určil ďalšie záväzné podmienky dotknutých orgánov: obce Cífer v súvislosti so súhlasom na stavbu malého zdroja znečistenia ovzdušia, Okresného úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave a odborného stanoviska k projektovej dokumentácii stavby Technickej inšpekcie, a.s. a vyjadrenia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave zo dňa 18.01.2019. Stavebný úrad v odôvodnení predmetného rozhodnutia uviedol, že námietky účastníkov konania neboli uplatnené, preto o nich nerozhodoval.

30. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie, ktorým protestovali voči tvrdeniu stavebného úradu, že námietky neboli účastníkmi konania uplatnené. Poukázali na svoje predošlé vyjadrenia v administratívnom konaní a že sa k vyjadreniu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave zo dňa 18.01.2019 podali námietky v odvolaní zo dňa 19.02.2019. Podstatou predmetných námietok bolo to, že sa stavebný úrad nevysporiadal s negatívnym dopadom na bývanie, najmä ohľadom hluku zo stolárskej dielne a že z jednotlivých podkladov, konkrétne vyjadrení Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave zo dňa 18.01.2019 a Okresného úradu Trnava, odbor bytovej politiky zo dňa 21.07.2017 bez ďalšieho nevyplýva, že nie je daný negatívny dopad na bývanie, tieto orgány neposudzovali prípustnosť povolenia zmeny stavby voči okoliu. Tiež zdôraznili, že nebola vykonaná predikcia akustických pomerov.

31. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že nepredpokladá negatívny dopad na bývanie, nakoľko prevádzka bude len ako doplnok k bývaniu. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že stolárska dielňa je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou obce Cífer. Žalovaný odkázal na aj stanovisko vyjadrení Regionálneho úradu verejného zdravotníctva k obsahu odvolania zo dňa 01.10.2019, ktorý uviedol, že nebolo potrebné sa vyjadrovať k šíreniu hluku do životného prostredia, nakoľko predmetná prevádzka nie je v súčasnosti zriadená a ani ešte neprebehla zmena v užívaní predmetnej stavby a že podľa § 52 ods. 1 písm. b/ zák. č. 355/2007 Z.z. sú povinné predkladať opatrenia uvedené v § 13 na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva len fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby. V kompetencii orgánov verejného zdravotníctva je požadovať vykonanie objektivizácie faktorov pracovného a životného prostredia v rámci uvedenia priestorov do skúšobnej prevádzky. Poukázal na to, že umiestnenie stavby z hľadiska územno-plánovacej dokumentácie vyplýva z projektovej dokumentácie stavby, vypracovanej oprávnenou osobou a predloženú projektovú dokumentáciu predmetnej stavby nespochybňuje. Rovnako mal za to, že dotknuté orgány nevzniesli k umiestneniu stavby záporné stanoviská, ich podmienky stavebný úrad, skoordinoval a zapracoval do rozhodnutia čím zabezpečí ich plnenie stavebníkom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, na žiadosť stavebného úradu prešetril súlad navrhovanej zmeny stavby s územno-plánovacou dokumentáciou obce Cífer a vo svojej odpovedi č. OU-TT-OVBP1-2016/024902/Ti zo dňa 03.08.2016 uviedol, že prevádzka stolárskej dielne je doplnková funkcia k hlavnej funkcii bývania, pričom negatívny dopad na bývanie sa dá určiť len konkrétnym meraním napr. hluku prevádzky. V súvislosti so záujmami chránenými predpismi o ochrane zdravia ľudu a o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok žalovaný

uviedol, že tieto chránia dotknuté orgány (ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona) ktoré si vo svojich stanoviskách neurčili požiadavky na vypracovanie posudkov meraní pred vydaním povolenia.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

32. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

33. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 62 ods. 1-4 stavebného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

- a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,
- b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,
- c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,
- d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania,
- e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

(2) Ak sa má stavba užívať ako prevádzkareň, stavebný úrad skúma z hľadísk uvedených v odseku 1 písm. b) aj účinky budúcej prevádzky; technicko-ekonomickú úroveň projektu technologického zariadenia nepreskúma.

(3) Stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

(4) Ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

35. Podľa § 68 ods. 1-2 stavebného zákona, stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

(2) V rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

36. Podľa § 139b ods. 4 a 7 stavebného zákona, zmenami stavieb pred ich dokončením sa rozumejú zmeny vo vzťahu k stavebnému povoleniu, prípadne vo vzťahu k dokumentácii stavby overenej stavebným úradom v stavebnom konaní.

(7) Drobné stavby sú stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu (napr. pre stavbu na bývanie, pre stavbu občianskeho vybavenia, pre stavbu na výrobu a skladovanie, pre stavbu na individuálnu rekreáciu) a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie, a to

- a) prízemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 5 m, napríklad kôlne, práčovne, letné kuchyne, prístrešky, zariadenia na nádoby na odpadky, stavby na chov drobného zvieratstva, sauny, úschovne bicyklov a detských kočíkov, čakárne a stavby športových zariadení,
- b) podzemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a hĺbka 3 m, napríklad pivnice, žumpy.

37. Podľa § 140b ods. 1, ods. 2 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

(2) Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

38. Podľa § 45 ods. 4 a 5 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., na pozemku rodinného domu sa môže umiestniť drobná a jednoduchá stavba, ktorá má doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe alebo slúži na podnikanie.

(5) Podľa odseku 4 sa stavba umiestni tak, aby svojím vzhľadom a účinkami na okolie nezhoršovala obytné a životné prostredie a podľa charakteru podnikania spĺňala aj požiadavky na dopravnú obsluhu a parkovanie.

39. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

40. Pre právne posúdenie predmetnej veci (ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) bolo potrebné sa predbežne vysporiadať námietkou, či bola dodržaná koncentračná zásada, t.j. či žalobcovia namietali hlučnosť v dôsledku zmeny stavby na stolársku dielňu včas.

41. Z administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobcovia opakovanú a aktívne už dňa 09.01.2018 namietali hlučnosť stolárskej dielne. Rovnako aj zmysle zápisnice z ústneho pojednávania spojeného s miestnym zistením zo dňa 28.11.2018 žalobcovia odovzdali svoje písomné námietky. Obsahom uvedených námietok, ktoré boli stavebnému úradu doručené dňa 28.11.2018, vyplýva, že žalobcovia namietali negatívny dopad stolárskej dielne na funkciu bývania vrátane toho, že stavba nie je odhlučnená, nie je vybudovaná protihluková stena a že odsávacie zariadenie je ďalším zdrojom hluku. Vzhľadom

na to je zjavne nedôvodné tvrdenie sťažovateľov, že žalobcovia neuplatnili námietku hlučnosti v koncentračnej lehote, ktorú rovnako datovali na dňa 28.11.2018.

42. Kasačný súd súhlasí s právnym názorom krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatok dôvodov, najmä vo vzťahu k tvrdenému súladu predmetnej stavby s územným plánom. Správne orgány dospeli v predmetnej veci k arbitrárnym a nelogickým záverom, že táto stolárska dielňa má voči bývaniu v rodinnom dome doplnkovú funkciu a vôbec sa nezaoberali namietaným negatívnym vplyvom uvedenej stolárskej dielne na funkciu bývania. Kasačný súd odkazuje na právne posúdenie krajského súdu, že v predmetnej veci nebola správnymi

orgánmi vôbec preukázaná či odôvodnená tvrdená doplnková funkcia stolárskej dielne k bývaniu v rodinnom dome.

43. Podľa krajského súdu je z materiálneho hľadiska uvedená stolárska dielňa prevádzkarňou, čomu nasvedčuje najmä to, že sťažovateľ 1/ má predmet podnikania „stolárstvo“. Z toho vyvodil povinnosť aplikácie ustanovenia § 62 ods. 2 stavebného zákona, ktorý ukladá stavebnému úradu povinnosť skúmať účinky budúcej prevádzky z hľadísk verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, tiež či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu.

44. K tomu kasačný súd dodáva, že aj pri rešpektovaní, že predmetná stolárska dielňa, hoci má stolárske vybavenie, nebola žalobcom formálne označená ako prevádzkareň, je evidentné, že bolo potrebné skúmať vplyv tejto zmeny stavby pred dokončením z hľadiska namietanej hlučnosti, a to z viacerých dôvodov.

45. Po prvé, samotná rámcová norma § 68 stavebného zákona, upravujúca zmenu stavby pred dokončením, v odseku 2 stanovuje, že stavebný úrad žiadosť o zmenu stavby pred dokončením prerokuje a rozhodne v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, t.j. aj vlastníkov susedných pozemkov, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, t.j. aj verejného záujmu, predovšetkým na ochrane životného prostredia, ochrane zdravia a života ľudí. Stavebný úrad o zmene stavby môže vydať rozhodnutie až po obligatórnom zohľadnení účinkov zmeny stavby na subjektívne práva účastníkov konania a verejný záujem. Rovnako ustanovenie § 68 ods. 2 stavebného zákona ukladá stavebnému úradu v prípade povolenia zmeny stavby povinnosť rozhodnúť aj o prípadných námietkach účastníkov stavebného konania. Stavebný úrad má povinnosť zaoberať sa námietkami účastníkov konania aj z materiálneho hľadiska, pričom nemožno akceptovať formalistický prístup stavebného úradu, ktorý napriek tomu, že žalobcovia opakovane namietali hlučnosť zmeny stavby pred dokončením, a tým aj negatívny dopad na bývanie, túto námietku dostatočne nepreskúmal.

46. Po druhé, nemožno sa stotožniť s formalistickým výkladom sťažovateľov, že v zmysle ustanovenia § ustanovenie 62 ods. 1 stavebného zákona mohol stavebný úrad preskúmať len to, či dokumentácia spĺňa podmienky definované v tomto ustanovení. Tomu nenasvedčuje formulácia „najmä“, z ktorej vyplýva, že tento definovaný okruh prieskumu stavebného úradu je demonštratívny, ako aj kontext jednotlivých ustanovení stavebného zákona z ktorých vyplýva povinnosť chrániť základné práva účastníkov stavebného konania.

47. V neposlednom rade je nevyhnutné zaoberať sa otázkou hlučnosti z dôvodu skúmania súladu s územným plánom. Územný plán obce Cífer stanovuje, že plochy „A1“ sú určené na bývanie v rodinných domoch a že základná funkcia je bývanie v rodinných domoch. Súčasťou môžu byť aj zariadenia nezávadných prevádzok a remesiel bez negatívnych vplyvov na životné prostredie. Zakázané je umiestňovať výrobu, sklady a prevádzky s negatívnym dopadom na funkciu bývania. Je evidentné, že stolárska dielňa sama o sebe nemá funkciu bývania, a ak by sa aj nejednalo o prevádzku (nakoľko ju tak sťažovatelia ako stavebníci neoznačili) je stolárska činnosť, ktorá sa v nej vykonáva remeslom, resp. výrobou. Pre súlad s územným plánom je nevyhnutnou podmienkou splnenie nezávadnosti takejto stavby, resp. absencie negatívnych vplyvov na životné prostredie a funkciu bývania.

48. Kasačný súd je toho názoru, že krajský súd správne vec posúdil, keď konštatoval, že sa správne orgány nezaoberali nezávadnosťou prevádzky a absenciou jej negatívnych vplyvov na životné prostredie a funkciu bývania tiež že nebola správnymi orgánmi preukázaná tvrdená doplnková funkcia. Konštatovanie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že nepredpokladá negatívny dopad na bývanie, nakoľko prevádzka bude len ako doplnok k bývaniu a že z uvedeného vyplýva, že stolárska dielňa je v súlade s územno-plánovacou dokumentáciou obce Cífer, je nepodložené a teda arbitrárne a neodôvodnené. Tomu, napokon, nasvedčuje aj posledná veta záveru prešetrovania žalovaného, ktorý na

žiadosť stavebného úradu zo dňa 03.08.2016, tiež uviedol, že negatívny dopad na bývanie sa dá určiť len konkrétnym meraním napr. hluku prevádzky.

49. V tejto súvislosti kasačný súd súhlasí s názorom krajského súdu, že za uvedeného skutkového a právneho stavu nebolo možné v prospech stavebníkov vyhodnotiť stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave zo dňa 18.01.2019, podľa ktorého úrad nemal k dispozícii údaje o klasifikácii územia v územnom pláne obce a k predloženej dokumentácii nemal pripomienky iba za predpokladu, že zriadenie stolárskej dielne je v súlade s územným plánom obce. Nakoľko však správne orgány nepristúpili k materiálnemu prieskumu negatívneho dopadu na bývanie, a tým neodôvodnili súlad predmetnej stavby s územným plánom, nemohli bez ďalšieho konštatovať ani súlad stanovísk dotknutých orgánov v predmetnej veci.

50. Sťažovatelia namietali, že ustanovenie § 45 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. umožňuje na pozemku rodinného domu umiestnenie drobnej a jednoduchej stavby, ktorá je určená na podnikanie. Toto ustanovenie je však nevyhnutné vykladať s spojitosti s odsekom 5, v zmysle ktorého sa drobná a jednoduchá stavba na pozemku rodinného domu umiestni tak, aby svojím vzhľadom a účinkami na okolie nezhoršovala obytné a životné prostredie. Aj z uvedeného ustanovenia nepochybne vyplýva povinnosť skúmať vplyv zmeny stavby na vonkajšie prostredie, vrátane prejednávania námietky hlučnosti.

51. Bolo teda úlohou žalovaného orgánu verejnej správy posúdiť zásadné odvolacie námietky žalobcov, ktorými namietali jednak hlučnosť stolárskej dielne, ako aj rozpor s územným plánom ako účastníci správneho konania, naviac, keď vyhodnotenie týchto námietky môže mať zásadný vplyv na konanie o dodatočnom povolení stavby.

52. K dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP sťažovatelia argumentovali tým, že napadnutý rozsudok považujú za zmätočný, tiež sa ohradili voči nevykonaniu dokazovania zvukovou nahrávkou správnym súdom a voči odchýleniu sa od žalobných dôvodov. Porušenie práva na spravodlivý proces, teda naplnenie kasačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 440 písm. f/ SSP, je možné konštatovať, len ak zásah do procesného práva dosahuje ústavno-právnu intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

53. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

54. Pokiaľ ide o to, že krajský súd v odseku 54 napadnutého rozsudku neuviedol zvukovú nahrávku, toto nijakým spôsobom neodporuje zvyšnej časti predmetného rozsudku. Kasačný súd navyše z administratívneho spisu zistil, že v písomnosti označenej ako dodatok odvolania zo dňa 09.01.2018 žalobcovia ako prílohu pripojili jeden USB kľúč, ktorého obsah kasačný súd neverifikoval, pričom v texte tohto podania je uvedené, že sa jedná o USB kľúč so zvukovými dôkazmi z pílenia na predmetnej stavbe. Správny súd nebol povinný sám vykonať dokazovanie dohľadom zvukových nahrávok, nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného ruší z iných dôvodov. Napokon, z napadnutého rozsudku nijako nevyplýva, že správny súd prihliadol na dôkaz (zvukové nahrávky), ktorý nebol vykonaný v administratívnom konaní. Samotné konštatovanie, že správne orgány mali vykonať dôkaz, nemožno považovať za vykonanie tohto dôkazu krajským súdom. Postup krajského súdu pri nevykonaní predmetnej zvukovej nahrávky korešponduje s úlohou správneho súdnictva, ktorým je ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb a následne aj ochrana zákonnosti. Úlohou správneho súdnictva nie je suplovať činnosť výkonnej moci, t.j. krajský súd nebol povinný vykonávať

dokazovanie v súvislosti s predmetnou zvukovou nahrávkou, toto bolo povinnosťou správnych orgánov.

55. Argumentácia krajského súdu, pri ktorej poukazoval na rozpory s územným plánom, nie je zmätočná a neodporuje skutočnosti, že napadnutým rozsudkom nezrušil napadnuté rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ale z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. K argumentácii sťažovateľov, že krajský súd v odseku 42 uviedol, že dokumentácia Technickej inšpekcie, a.s. bola nanovo upravená o nové právne predpisy, kasačný súd uvádza, že odsek 42 neobsahoval právne posúdenie veci krajským súdom, ale vyjadrenie účastníkov konania, t.j. sťažovateľov.

56. Rovnako je nedôvodná námietka sťažovateľov, že žalobcovia žiadali zrušiť napadnuté rozhodnutie ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nie pre nedostatok dôvodov, ako uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku. Kasačný súd konštatuje, že z kontextu celej žaloby je nepochybné, že žalobcovia mali za to, že sa správne orgány v administratívnom konaní nedostatočne vysporiadali s námietkami, ktoré uplatnili v administratívnom konaní. Krajský súd sa teda od žalobných dôvodov nijako neodchýlil.

57. Kasačný súd je toho názoru, že ohľadom namietaného porušenia § 440 ods. 1 písm. f/ SSP rozsudok správneho súdu netrpí nedostatkom nepreskúmateľnosti, resp. nedostatkom dôvodov v takej intenzite, ktorá by opodstatňovala záver o porušení práva sťažovateľa na spravodlivý proces. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že písomné vyhotovenie rozhodnutia obsahuje vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Správny súd teda postupoval v intenciách ustanovenia § 139 ods. 2 SSP, ktoré zakladá povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť a napadnutý rozsudok spĺňa limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku. Rovnako kasačný súd nezistil v postupe krajského súdu ani v napadnutom rozhodnutí porušenie princípu rovnosti účastníkov konania. Krajský súd konal v súlade s účelom správneho súdnictva, ktorým je ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Procesným postupom krajského súdu nedošlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

58. Vychádzajúc z uvedeného a vzhľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

59. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovatelia (ďalší účastníci konania 1/ a 2/) v kasačnom konaní úspech nemali a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali. Ďalším účastníkom konania v 3.-5. rade kasačný súd právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na skutočnosť, že im v tomto konaní ani žiadne trovy nevznikli.

60. Vzhľadom na neúspech sťažovateľov v kasačnom konaní priznal kasačný súd úspešným žalobcom nárok na plnú náhradu trov konania pred kasačným súdom voči sťažovateľom - ďalším účastníkom konania 1/ a 2/, a to poukazom na § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady bude v zmysle § 175 ods. 2 SSP rozhodovať krajský súd samostatným uznesením.

61. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

